

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 sierpnia 2013 r.

DOLiS/DEC-863/13/54044,54052

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 151 § 1 pkt 1 w związku z art. 145 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku Pana R.P. o wznowienie postępowania w sprawie przetwarzania jego danych osobowych zawartych w jego dokumentacji medycznej przez N. Sp. z o.o. (znak: [...]), zakończonego decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 listopada 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-397/05/1153,1154), utrzymującą w mocy z dnia 21 września 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-310/05/882,883) odmawiającą uwzględnienia wniosku,

odmawiam uchylenia decyzji Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 listopada 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-397/05/1153,1154), utrzymującej w mocy decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 21 września 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-310/05/882,883) odmawiającą uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęło podanie Pana R.P., zwanego dalej Skarżącym, z dnia [...] czerwca 2012 r., „o wznowienie postępowania o sygnaturze akt [...], zakończonego decyzją ostateczną z dnia 29 listopada 2005 r. w sprawie nieuprawnionego przetwarzania w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością działającej pod firmą N. w P. danych osobowych po zakończeniu usług medycznych”. Podanie dotyczy wznowienia postępowania w sprawie przetwarzania danych osobowych Skarżącego zawartych w jego dokumentacji medycznej przez N. Sp. z o.o., zwany dalej N., w szczególności przechowywania jego danych o stanie zdrowia zawartych w oryginałach dokumentacji medycznej po ustaniu świadczeń N., przeprowadzonego przez GIODO pod sygn. [...], zakończonego decyzją organu z dnia 29 listopada 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-397/05/ 1153,1154), utrzymującą w mocy decyzję organu z dnia 21 września 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-310/05/882,883) odmawiającą uwzględnienia wniosku.

Jako podstawę prawną uzasadniającą wznowienie ww. postępowania Skarżący wskazał art. 145 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanej dalej Kpa. Skarżący podniósł, że dnia [...] czerwca 2012 r. w toku postępowania przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Poznaniu w sprawie o sygn. akt [...] doręczono mu odpowiedź N. z dnia [...] czerwca 2012 r. na skargę Skarżącego do WSA z dnia [...] maja 2012 r. o udostępnienie informacji publicznej przez tę spółkę o jej publicznym finansowaniu. Wg Skarżącego: „Odpowiedź zawiera stwierdzenie pełnomocnika tej spółki dotyczące okoliczności faktycznej istotnej dla sprawy nieuprawnionego przetwarzania w tej spółce danych osobowych po zakończeniu usług medycznych, że skarżący w tej sprawie jakoby »(...) był zadeklarowanym pacjentem N. do 2000 roku (...)« (str. 4). W powiązaniu z publicznie dostępną informacją o powstaniu spółki [...] właśnie w 2000 roku informacja o mojej rzekomej deklaracji korzystania z usług spółki »do 2000 roku« dowodzi fałszywości dowodów, na podstawie których decyzją z dnia 21 września 2005 r. dotyczącą przetwarzania danych osobowych po zakończeniu świadczenia usług medycznych (str. 2), »(...) W toku postępowania przeprowadzonego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych ustalono, iż Skarżący korzystał z usług medycznych N. (...)« - okoliczność istotną dla sprawy nieuprawnionego przetwarzania danych osobowych po zakończeniu usług medycznych. Korzystanie z usług spółki utworzonej w 2000 roku wymagałoby deklaracji korzystania od roku 2000, a nie do roku 2000”. [pisownia zgodna z oryginałem – przyp. GIODO].

Po przeanalizowaniu ww. podania o wznowienie postępowania Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 145 § 1 pkt 1 Kpa w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeżeli dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne, okazały się fałszywe. W myśl § 2 tego przepisu z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 postępowanie może być wznowione również przed stwierdzeniem sfałszowania dowodu lub popełnienia przestępstwa orzeczeniem sądu lub innego organu, jeżeli sfałszowanie dowodu lub popełnienie przestępstwa jest oczywiste, a wznowienie postępowania jest niezbędne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej szkody dla interesu społecznego, Jak stanowi § 3 ww. przepisu, z przyczyn określonych w § 1 pkt 1 i 2 można wznowić postępowanie także w przypadku, gdy postępowanie przed sądem lub innym organem nie może być wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn określonych w przepisach prawa.

Zgodnie z art. 149 Kpa wznowienie postępowania następuje w drodze postanowienia (§ 1), które stanowi podstawę do przeprowadzenia przez właściwy organ postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy (§ 2).

W myśl art. 151 § 1 Kpa organ administracji publicznej, o którym mowa w art. 150 [organ, który wydał w sprawie decyzję w ostatniej instancji], po przeprowadzeniu postępowania określonego w art. 149 § 2 wydaje decyzję, w której: 1) odmawia uchylenia decyzji dotychczasowej, gdy stwierdzi brak podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, albo 2) uchyla decyzję dotychczasową, gdy stwierdzi istnienie podstaw do jej uchylenia na podstawie art. 145 § 1, art. 145a lub art. 145b, i wydaje nową decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy.

W niniejszej sprawie Skarżący jako podstawę wznowienia postępowania w sprawie jego skargi dotyczącej przetwarzania jego danych osobowych przez N., w szczególności przechowywania jego danych o stanie zdrowia zawartych w oryginałach dokumentacji medycznej po ustaniu świadczeń N., prowadzonego przez GIODO pod sygn. akt [...], zakończonego decyzją z dnia 29 listopada 2005 r.

(znak: GI-DEC-DS-397/05/1153,1154), utrzymującą w mocy decyzję organu z dnia 21 września 2005 r. (znak: GI-DEC-DS-310/05/882,883), wskazał art. 145 § 1 pkt 1 Kpa.

Jednak Skarżący w żaden sposób nie wskazał, jakie dowody, na podstawie których Generalny Inspektor wydał ww. decyzję z dnia 29 listopada 2005 r., ani w jakim zakresie zostały sfalszowane. Według Skarżącego o fałszywości ww. dowodów świadczy – zawarta w odpowiedzi N. z dnia [...] czerwca 2012 r. na skargę Skarżącego do WSA z dnia [...] maja 2012 r. o udostępnienie informacji publicznej przez tę spółkę o jej publicznym finansowaniu – informacja, że Skarżący »(...) był zadeklarowanym pacjentem N. do 2000 roku (...)«, „w powiązaniu z publicznie dostępną informacją o powstaniu spółki [...] właśnie w 2000 roku. (...) Korzystanie z usług spółki utworzonej w 2000 roku wymagałoby deklaracji korzystania od roku 2000, a nie do roku 2000”.

Wobec powyższego podnieść należy, że w postępowaniu administracyjnym przeprowadzonym przez GIODO pod. sygn. akt [...] okoliczność, czy Skarżący korzystał z usług N. do 2000 r. czy od tego roku, nie miała znaczenia. W skardze, która zainicjowała przedmiotowe postępowanie, Skarżący wskazał: „Na początku 2004 roku, po przejściu na emeryturę lekarza rodzinnego mojego i mojej rodziny i zakończeniu korzystania z usług zatrudniającej go spółki z ograniczoną odpowiedzialnością – N. Sp. z o.o. (...) zwróciłem się z prośbą o wydanie dokumentacji medycznej mojej i mojej rodziny (...), wytworzonej w ramach pełnienia usług medycznych przez tę spółkę(...)”. Odmowa jej wydania stała się przedmiotem ww. skargi Skarżącego do GIODO. W toku ww. postępowania administracyjnego Skarżący nie podnosił ww. okoliczności dotyczącej roku 2000, nie została ona również wskazana w wydanej w sprawie ww. decyzji GIODO z dnia 21 września 2005 r. Braku tego wskazania roku 2000 Skarżący nie kwestionował ani w toku ww. postępowania, ani we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy rozstrzygniętej ww. decyzją z dnia 21 września 2005 r., utrzymaną następnie w mocy ww. decyzją z dnia 29 listopada 2005 r., co pozwala wnioskować, że nie uważał tej okoliczności za istotną dla rozpoznania sprawy, dlatego nie była ona też badana przez Generalnego Inspektora ani nie miała wpływu na wydane rozstrzygnięcie. Ww. decyzje odnosiły się wprost do aktualnego stanu faktycznego ww. sprawy, tj. okoliczności, że Skarżący nie korzysta z usług N. na dzień wydania każdej z decyzji administracyjnych. Zatem zarzut Skarżącego, podniesiony we wniosku o wznowienie ww. postępowania, niejako potwierdza tylko stan faktyczny, do którego odnosił się GIODO w wydanych w sprawie rozstrzygnięciach, tj. stan niekorzystania przez Skarżącego z usług N.

Ponadto podkreślenia wymaga, że warunkiem niezbędnym dla wznowienia postępowania w razie zaistnienia przesłanki z art. 145 § 1 pkt 1 Kpa jest uprzednie stwierdzenie fałszywości danego dowodu przez sąd lub inny uprawniony do tego organ. Takie stanowisko potwierdza orzecznictwo sądowe. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 15 stycznia 2009 r. (sygn. akt II SA/Gd 337/08, LEX nr 484176) orzekł: „Strona, która domaga się wznowienia postępowania na tej podstawie, że dowód okazał się fałszywy (art. 145 § 1 pkt 1 kpa), musi przedłożyć właściwemu organowi dowód w postaci orzeczenia sądowego stwierdzającego, że dokument był sfalszowany; nie jest rzeczą organu administracji przeprowadzanie takiego dowodu we własnym zakresie”. Od powyższej zasady ustawa przewiduje jednak dwa wyjątki. Pierwszy, wymieniony w art. 145 § 2 Kpa, obejmuje przypadki sfalszowania dowodów w taki sposób, że sfalszowanie to jest oczywiste, a jednocześnie wznowienie postępowania jest niezbędne dla uniknięcia niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia ludzkiego albo poważnej szkody dla interesu społecznego. W tej sytuacji fałszerstwo dowodu musi być bezsporne, pewne, nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości, a do stwierdzenia tego faktu nie jest potrzebna specjalistyczna wiedza z danego zakresu ani nie jest konieczne

przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego w tej sprawie. Drugi wyjątek, określony w art. 145 § 3 Kpa, dotyczy sytuacji, gdy postępowanie przed sądem lub innym organem nie może być w ogóle wszczęte na skutek upływu czasu lub z innych przyczyn określonych w przepisach prawa. W doktrynie wskazuje się: „konieczne jest również, aby na podstawie tych fałszywych dowodów ustalono istotne dla sprawy okoliczności faktyczne. Cechę istotności będą miały te okoliczności, które dotyczą faktów prawotwórczych, tj. wpływają na określenie praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania” (M Jaśkowska, A. Wróbel, „Komentarz aktualizowany do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego” (Dz.U.00.98.1071), LEX/el., 2013).

W świetle powyższego i mając na względzie, że Skarżący w żaden sposób nie określił, jakich dowodów, na podstawie których Generalny Inspektor wydał ww. decyzję z dnia 29 listopada 2005 r., i w jakim zakresie autentyczność kwestionuje, ani nie przedstawił dowodu w postaci orzeczenia sądu lub innego uprawnionego organu, stwierdzającego, że konkretny dowód został sfałszowany, należy uznać, że podanie Skarżącego nie wskazuje na istnienie przesłanek koniecznych do wznowienia postępowania administracyjnego o sygn. akt [...].

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).